

Paragraf, skal jeg om et Øjeblik vise ikke har det Omfang, som det synes ved en Gennemlæsning af Vædringsforslagene dertil. Forinden jeg forlader § 9, som vi altsaa ere enige om, vil jeg dog sige, at hvad den Vædring angaar, som er stillet af den ærede Ordfører alene, og om hvilken han med Rette bemærkede, at den ikke havde været behandlet i Udvalget, men er tilføjet umiddelbart inden Betænkningens Trykning, da kan jeg for mit Vedkommende ikke slutte mig til den, i alt Fald ikke i den Form, hvori den staar her. Den ærede Ordfører ønsker, at Medlemskaber o. l. skulde have Lov til at fratælle i deres Overskud de Beløb, som de have tænkt burde trækkes fra paa Grund af, at deres Stibe blive forringede ved Brugten. Man maa imidlertid lægge Mærke til, at her ikke er Tale om en privat Mand, som har Lov til at tænke, at han fortjener en hel Del mere, end han i Virkeligheden gør; en saadan har jo Lov til at tage saa meget ind som Dividende af sit Skib om Aaret, som han vil, og saa, naar der er gaaet en halv Snes Aar, sige, at nu duer Stibet ikke, og nu er Kapitalen tabt. Det er en privat Fornøjelse for ham, som man ikke vil affære ham Udgangen til, thi det vedkommer ikke andre. Men her er Tale om en ansvarlig Forretningsførelse for Interessentkaber eller Aktieselskaber, og jeg tror ikke, der kan findes noget villedet Selskab af den Beskaffenhed, som ikke foretrækker at affrive i Regnskabet som Udgift den Amortisation, som er absolut nødvendig, for at et saadant Foretagende kan være løst, fremfor at lidebetale Udytte, som i Virkeligheden ikke har været til Stede. Den ærede Ordførers Forslag vil bevirke, at man kan indlevere et Regnskab til Indenrigsministeren, som viser, at intet er tjent, og et andet Regnskab til Interessenterne, som viser en større Dividende (Udbrydelse). Det er dog det, der staar, at man skal have Lov til at trække det fra i Nettoindtægten, som svarer til den Udgift, som man skulde have affrevet, men ikke har affrevet. Det er i Virkeligheden at kunne levere to forskellige Regnskaber. Jeg mener, at skal det samme overføres paa andre Aktieselskaber, vil det kunne føre til adskilligt, og det vil vistnok med samme Ret kunne overføres paa en hel Del industrielle Aktieselskaber. Nej, hvad der er affrevet paa et Skib, paa en Bygning og paa Maskiner, det er en Udgift, fordi det er affrevet, og der betales da ikke Skat af Beløbet, men naar det ikke er affrevet, formindsker det ikke Regnskabet Overskud, og saa bør der betales Skat deraf. Hvis man vil undgaa at betale Skat, maa

der affrives, og ikke blot forklæres, at man havde tænkt paa, at der skulde have været affrevet, men at man ikke havde gjort det. Med Hensyn til § 10 tror jeg, at den ærede Ordfører vil give mig Ret i, at der er indløbet en Fejl i Betænkningen, idet nemlig Flertallet er enig i alle de Bestemmelser, der staar under I. i Vædringsforslaget Nr. 25, som angaar Forpligtelsen for Aktieselskaber til Selvangivelse og de Former, under hvilke en saadan skal finde Sted. Altsaa det Forslag, der er overfrevet med mit og min Medforslagsstillers Navn (S. Scaventius), og som begynder nederst paa Spalte 687 i Tillæg B., med Afsnittet I., og ender med Ordene „gøre mulige“ paa næste Kolonne, har det ærede Flertal ganske sikkert sluttet sig til. Ikke sandt! Har jeg ikke Ret deri (Ordføreren [Bosjen]: Jo). Altsaa det er at betragte som en enstemmig Indstilling fra de Herrer's Side, som have arbejdet paa det Grundlag, der forelaa fra Regeringen, altsaa alle undtagen de 4 Medlemmer, som ere principielle Modstandere af Lovens Grundprincipper. Naar man bemærker det og samtidig lægger Mærke til, at Flertallet har foreslaaet for udenlandske Forsikringselskaber's Beskatning i 5te Stykke af sit Vædringsforslag under Nr. 24 Bestemmelsen ordlydende med, hvad der findes under III. i min Medforslagsstillers og mit Forslag, saa vil man se, at Uoverensstemmelsen i Henseende til § 10 indskrænker sig til det Punkt, som angaar Fordelingen af Stattebidraget for Aktieselskaber og lignende, for saa vidt en mellemkommunal Beskatning skal finde Sted, det vil altsaa sige, at det Stykke, der begynder saaledes, „Af Stattebeløbet tilfalder“ og ender med „Kæringkommunerne“ i Flertalsforslaget under Nr. 24, ønskes af Mindretallet ombyttet med de under II. foreslaede Bestemmelser; ellers ere vi enige, ellers er der ingen Forskel for § 10's Vedkommende. Den Betragtning, der for den ærede Ordfører ligger til Grund for, at han vil have en anden Fordeling af Staten for disse Aktieselskaber, for at udtrykke det kort, end den Fordeling, der er fastslaet gennem §§ 6, 7 og 8 for de syssle Personer, imellem de andelsberettigede Kommuner, søger han først at retfærdiggøre med, at dette er en ny Stat, som her indføres. Det skal jeg nu ikke bestride, at Aktieselskabernes Stat er en ny Stat, men han søger tillige at retfærdiggøre Forstellen, der foreslaas, dermed, at man ikke har villet tage fra Opholdskommunen, hvor Taleren er om syssle Personer, en større Andel af den betalte Skat, end 2 pCt. af Beløbet, dog ikke ud over Halvdelen af Skatten, fordi den